

ФУДБАЛСКА ФЕДЕРАЦИЈА
НА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Примено:	11-01-2020		
Орг. Един.	Орг.	Поилот:	Вредност
0302	5/1		

У-1.6p.218/2019

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите: м-р Анета Цигерова - претседател на совет, Благородна Аранѓелова и Имсале Хасани – членови на советот, со записничар Ајла Шех – помлад суски соработник, одлучувајќи по тужбата на тужителот Фудбалска Федерација на Македонија Скопје, поднесена против Решението ИП2 бр.09-09 од 25.03.2019 година, на тужениот орган Државна комисија за одлучување во втор степен од областа на инспекцискиот надзор и прекршочната постапка, за инспекциски надзор, на седницата на советот одржана на ден 07.12.2020 година, согласно член 39-а став 1 од Законот за управните спорови, донесе:

I. ПРЕСУДА

Тужбата на тужителот Фудбалска Федерација на Македонија Скопје, СЕ УВАЖУВА.

Решението ИП2 бр.09-09 од 25.03.2019 година, на тужениот орган Државна комисија за одлучување во втор степен од областа на инспекцискиот надзор и прекршочната постапка, СЕ ПОНИШТУВА.

II. РЕШЕНИЕ

Барањето на тужителот за надомест на трошоците на постапката, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.

Образложение

Со оспореното Решение означено во изреката од пресудата, одбиена е како неоснована жалбата на тужителот, изјавена против Решението ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, на инспекциската служба при Агенцијата за млади и спорт.

Незадоволен од оспореното Решение, тужителот со тужба до овој Суд ја оспори законитоста на истото, поради суштествена повреда на правилата на постапката, погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог оспореното Решение да биде поништено како незаконито и предметот да биде вратен на повторно постапување и одлучување на тужениот орган. Во тужбата се наведува дека се сторени суштествени повреди на правилата на постапката, од причина што Решението за исправање на очигледни технички грешки во управен акт бр.14-182/4 од 19.03.2019 година, на инспекциската служба при Агенцијата за млади и спорт, кое било цитирано во оспореното решение, како управен акт воопшто не било доставено до тужителот, со што на истиот му било ускратено правото на изјавување на жалба против истото, а како поткрепа на наведеното укажува на фактот дека Решението за исправка било со датум од 19.03.2019 година, додека оспореното Решение било донесено на 25.03.2019 година, односно 6 дена по донесување на Решението за исправка, што укажува на

фактот дека не бил изминат рокот од 8 дена од денот на приемот за изјавување на жалба. Понатаму, се наведува дека тужениот орган сторил суштествена повреда на правилата на постапката поради невнимание на член 88 став 4 од Законот за општата управна постапка, кој се однесува на структурата и задолжителните елементи на решението, бидејќи во обжаленото Решение ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, донесено од Инспекторатот за спорт непостоела фактичка состојба, односно истата не била утврдена, кој пропуст сам по себе претставува основ за поништување на решението и враќање на повторно постапување. Во поглед на погрешно и нецелосно утврдената фактичка состојба се наведува дека не биле утврдени недостатоци во анализираниот акт Статутот на Фудбалската Федерација на Македонија, односно не било утврдено во кои одредби истиот е во спротивност со Законот за спорт. Исто така, тужениот орган во образложението на оспореното Решение, во неколку наврати ја толкувал изреката на првостепеното решение, па така во изреката на првостепеното решение во точка 1.1 стои „Рок: 60 дена Прво наредно Собрание“, додека во оспореното Решение на тужениот орган стои „...и укажал во рок од 60 дена пред првото наредно Собрание да ги отстрани утврдените недостатоци и тоа: Да го усогласи Статутот на федерацијата...“. Оттука нејасно било дали треба во рок од 60 дена пред одржување на наредното собрание да се усогласи статутот со член 14а и како тоа да се направи, ако се има во предвид дека единствен орган за измени и дополнување на Статутот е Собранието на ФФМ. Тужителот наведува и дека фактичката состојба е погрешно утврдена и во однос на законските рокови за усогласување со член 14а, како и во однос на неусогласеноста на Статутот на ФФМ со член 14а, а наведува и дека тужениот орган не одговорил на жалбените наводи, односно не образложил и не се осврнал на наводите на тужителот во однос на точка 1.3 од образложението на првостепеното решение. Конечно, смета и дека погрешно е применето материјалното право, односно член 14а, вв со член 10 став 3, член 13 и член 14 од Законот за спортот.

Тужениот орган ги достави списите на предметот, а во одговор на тужба наведе дека останува во целост на наводите од оспореното Решение од истите причини наведени во образложението на решението, поради што смета дека тужбените наводи се неосновани, па предложи тужбата да се одбие како неоснована.

Тужителот не се произнесе по однос на одговорот на тужба иако истиот му беше доставен на ден 24.09.2019 година, видно од поштенската повратница.

Судот имајќи ги во вид наводите на тужителот изнесени во тужбата, одговорот на тужба на тужениот орган, како и со увид во списите на предметот доставени од тужениот орган, најде дека:

Тужбата е основана.

Видно од списите на предметот, врз основа на Налог за вонреден инспекциски надзор бр.14-2991/1 од 18.12.2018 година, на Директорот на Агенцијата за млади и спорт, на ден 18.12.2018 година, со почеток во 11.20 часот, од страна на Инспекциската служба при Агенцијата за млади и спорт, во Фудбалската федерација на Македонија, бил извршен инспекциски надзор. За извршениот инспекциски надзор, согласно член 69 од Законот за спортот („Службен весник на Република Македонија“ бр.29/02, 66/04, 81/08, 18/11, 51/11, 64/12, 148/13, 187/13, 42/14, 138/14, 177/14, 72/15, 153/15, 6/16, 55/16, 61/16, 106/16 и 190/16), бил составен Записник за извршен вонреден инспекциски надзор ИП1 Бр.14-2991/4 од 27.12.2018 година, во

кој била констатирана и утврдена фактичка состојба. Потоа, од страна на првостепениот орган Инспекциската служба при Агенцијата за млади и спорт, Одделение за инспекциски надзор во спортот, врз основа на член 71 став 1 од Законот за спортот („Службен весник на Република Македонија“ бр.29/02, 66/04, 81/08, 18/11, 51/11, 64/12, 148/13, 187/13, 42/14, 138/14, 177/14, 72/15, 153/15, 6/16, 55/16, 61/16, 106/16 и 190/16), член 25 и член 42 од Законот за инспекциски надзор („Службен весник на Република Македонија“ бр.50/10, 162/10, 157/11, 147/13, 41/14, 33/15, 193/15, 53/16, 11/18, 83/18 и 120/18), било донесено Решение ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, со кое под точка 1. Од диспозитивот на истото, се укажува, наредува на тужителот да ги отстрани утврдените неправилности и тоа: во подточка 1.1 да го усогласи Статутот на федерацијата во однос на претставувањето на спортските клубови во Собранието на националната спортска федерација, согласно член 14а став 1 од Законот за спортот, рок: 60 дена Прво наредно Собрание, во подточка 1.2 да одржи Собрание на националната спортска федерација кое ќе го сочинуваат претставниците од спортските клубови од прва и втора лига и останатите клубови здружени во федерацијата кои ги исполниле условите и добиле решение согласно член 11 став 2 од Законот за спортот, како и претставници на спортските тренери (стручни кадри), ветерани, судии и спортисти од соодветниот спорт предложени од нивните организациони облици, согласно член 14а став 1 од Законот за спортот, рок: 60 дена и во подточка 1.3 здружените членки на Фудбалската федерација на Македонија, актите на своето работење да ги усогласат од член 82 од Законот за спортот, рок: 30 дена. Под точка 2. од диспозитивот на Решението, се забранува, во подточка 2.1 вршење дејност која опфаќа форми на спортски активности со спортистите од сите возрасти, на субјекти кои не ги исполнуваат условите за вршење дејност спорт согласно член 10 и член 11 од Законот за спортот. Во образложението на решението е наведено само дека на ден 18.12.2018 година, со почеток во 11.20 часот, од страна на Инспекциската служба при Агенцијата за млади и спорт, во Фудбалската федерација на Македонија, бил извршен редовен инспекциски надзор, согласно налог за вонреден инспекциски надзор бр.14-2991/1 од 18.12.2018 година, од кој бил составен Записник Ип1 Бр.14-2991/4 од 27.12.2018 година, па за утврдените неправилности било донесено решение како во диспозитивот на истото, а субјектот на надзорот е задолжен веднаш по истекот на рокот определен за отстранување на утврдените неправилности да го извести инспекторот.

Незадоволен од првостепеното Решение ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, тужителот на ден 25.01.2019 година, изјавил жалба против истото. Во жалбата се наведува дека нејасно било дали станува збор за редовен или вонреден инспекциски надзор, дека била сторена повреда на одредбите од член 5 од Законот за инспекциски надзор, каде е уредено водењето на постапката со примена на начелата на еднаквост, непристрасност и објективност и членот 6 каде е уредено почитувањето на начелото на материјална вистина, дека било спорно и нејасно како во записникот во точка 1 била утврдена неправилност согласно член 14а став 1 од Законот за спортот, дека целосно нејасни за постапување биле подточките 1.1 и 1.2 од диспозитивот на првостепеното решение и дека првостепениот орган со упатувањето и наредувањето од подточка 1.3. упатува и наредува на едно правно лице кое е предмет на надзорот, други правни лица (кои не се предмет на надзор) да извршат измени во своите акти во насока на усогласување со Законот за спортот.

По изјавената жалба, на ден 19.03.2019 година, првостепениот орган донел Решение ИП1 број 14-182/4 за исправање на очигледни технички грешки во управен акт, Решение ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, во кое е наведено дека на врората страна од Решението ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, донесено од инспекторот Димитар Терзиев, во став еден од образложението, зборот редовен се менува со зборот вонреден.

Постапувајќи по жалбата, тужениот орган со оспореното Решение ИП2 бр.09-09 од 25.03.2019 година, ја одбил како неоснована жалбата на тужителот, изјавена против Решението ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, на инспекциската служба при Агенцијата за млади и спорт. Во образложението на решението е наведено дека првостепениот орган правилно постапил и не го повредил законот на штета на жалителот кога го донел првостепеното решение со кое во подточка 1.1) од точка 1.) од изреката му укажал во рок од 60 дена пред првото наредно Собрание да ги отстрани утврдените неправилности и тоа: да го усогласи Статутот на федерацијата во однос на претставувањето на спортските клубови во Собранието на националната спортска федерација, согласно член 14а став 1 од Законот за спортот, односно во подточка 1.2) од точка 1.) од изреката на предметното решение му укажал во рок од 60 дена пред првото наредно Собрание да ги отстрани утврдените неправилности и тоа: да одржи Собрание на националната спортска федерација кое ќе го сочинуваат претставниците од спортските клубови од прва и втора лига и останатите клубови здружени во федерацијата кои ги исполниле условите и добиле решение согласно член 11 став 2 од Законот за спортот, како и претставници на спортските тренери (стручни кадри), ветерани, судии и спортисти од соодветниот спорт предложени од нивните организациони облици, согласно член 14а став 1 од Законот за спортот и во подточка 1.3) од точка 1.) од изреката од предметното решение, на жалителот му укажал во рок од 30 дена да ги отстрани утврдените неправилности и тоа: здружените членки на Фудбалската федерација на Македонија, актите на своето работење да ги усогласат од член 82 од Законот за спортот. Исто така тужениот орган утврдил дека првостепениот орган правилно постапил кога во подточка 2.1) од точка 2.) од изреката на предметното решение, на жалителот му забранил вршење дејност која опфаќа форми на спортски активности со спортистите од сите возрасти, на субјекти кои не ги исполнуваат условите за вршење дејност спорт согласно член 10 и член 11 од Законот за спортот. Исто така, тужениот орган, во смисла на член 109 став 17 од Законот за општата управна постапка, ги ценел жалбените наводи дека нејасно било дали станува збор за редовен или вонреден инспекциски надзор, дека била сторена повреда на одредбите од член 5 од Законот за инспекциски надзор, каде е уредено водењето на постапката со примена на начелата на еднаквост, непристрасност и објективност и членот 6 каде е уредено почитувањето на начелото на материјална вистина, дека било спорно и нејасно како во записникот во точка 1 била утврдена неправилност согласно член 14а став 1 од Законот за спортот и дека целосно нејасни за постапување биле подточките 1.1 и 1.2 од диспозитивот на првостепеното решение и истите ги оценил како неосновани. Согласно наведеното, тужениот орган согласно член 109 став 4 од Законот за општата управна постапка, одлучил како во диспозитивот на решението.

Оценувајќи ја законитоста на оспореното Решение, Судот најде дека е незаконито, поради суштествени повреди на правилата на постапката.

Согласно член 69 став 1 од Законот за спортот („Службен весник на Република Македонија“ бр.29/02, 66/04, 81/08, 18/11, 51/11, 64/12, 148/13, 187/13,

42/14, 138/14, 177/14, 72/15, 153/15, 6/16, 55/16, 61/16, 106/16 и 190/16), надзор над спроведувањето на одредбите на овој закон врши органот на државната управа надлежен за работите од областа на спортот. Согласно став 2 од истиот член, инспекцискиот надзор го вршат инспектори на органот на државната управа надлежен за работите од областа на спортот и овластени инспектори на општините, општините во градот Скопје и градот Скопје. Согласно став 3 од истиот член, инспекторите од ставот 2 на овој член имаат легитимација. Согласно став 4 од истиот член, образецот на легитимацијата од ставот 3 на овој член, го пропишува функционерот кој раководи со органот на државната управа надлежен за вршење на работите од областа на спортот. Согласно став 5 од истиот член, на инспекторите од органот на државната управа надлежен за работите од областа на спортот легитимација им издава функционерот кој раководи со органот, а на овластените инспектори на општините, општините во градот Скопје и градот Скопје легитимацијата им ја издава градоначалникот.

Согласно член 71 став 1 од овој Закон, ако при вршењето на инспекцискиот надзор инспекторот од органот на државната управа надлежен за работите од областа на спортот утврди неправилности определени со овој и друг закон ќе донесе решение со кое ќе нареди во рок од 15 дена отстранување на неправилностите. Согласно став 2 од истиот член, ако во рокот утврден во ставот 1 на овој член не се отстранат неправилностите, органот на државната управа надлежен за работите од областа на спортот, во рок од 15 дена, ќе донесе решение со кое ќе се поништи издаденото решение за вршење на дејноста спорт. Согласно став 3 од истиот член, ако по спроведениот инспекциски надзор од страна на овластениот инспектор на општините, општините во градот Скопје и градот Скопје, градоначалникот на општината и градоначалникот на градот Скопје утврдат неправилности утврдени со овој и друг закон ќе донесат решение со кое ќе наредат во рок од 15 дена отстранување на неправилностите. Согласно став 4 од истиот член, ако во рокот утврден во ставот 3 на овој член не се отстранат неправилностите, градоначалникот на општината и градоначалникот на градот Скопје ќе му предложат на органот на државната управа надлежен за работите од областа на спортот да донесе решение со кое ќе се поништи издаденото решение за вршење на дејноста спорт. Согласно став 5 од истиот член, органот на државната управа надлежен за работите од областа на спортот во рок од 15 дена ќе донесе решение со кое ќе го поништи издаденото решение за вршење на дејноста спорт. Согласно став 6 од истиот член, против решението од ставовите 2 и 5 на овој член може да се поднесе жалба до Државната комисија за одлучување во втор степен во областа на инспекцискиот надзор и прекршочната постапка.

Согласно член 25 став 1 од Законот за инспекциски надзор („Службен весник на Република Македонија“ бр.50/10, 162/10, 157/11, 147/13, 41/14, 33/15, 193/15, 53/16, 11/18, 83/18 и 120/18), во согласност со закон, заради отстранување на утврдените неправилности, инспекторот има право и обврска на субјектот на надзорот: 1) да му укаже на утврдените неправилности и да определи рок за нивно отстранување; 2) да му нареди да преземе соодветни мерки и активности во рок кој ќе го определи инспекторот; 3) привремено да му забрани вршење на дејност, професија или должност; 4) привремено да му одземе предмети и средства со кои е сторено кривично дело или прекршокот, во согласност со закон; 5) да му поднесе барање за поведување на прекршочна постапка и 6) да му поднесе кривична пријава или да поведе друга соодветна постапка. Согласно став 2 од истиот член, заради отстранување на утврдените недостатоци инспекторот може да врши и други овластувања и одговорности во согласност со закон.

Согласно член 42 став 1 од истиот Закон, ако инспекторот при вршењето на инспекцискиот надзор утврди дека е повреден закон или друг пропис, со записник ги констатира утврдените неправилности и со решение го определува рокот во кој треба да се отстрани недостатокот. Согласно став 2 од истиот член, ако со закон е предвидено дека за утврдената неправилност може да се определи инспекциска мерка, инспекторот е должен со решението да ја определи таа мерка. Согласно став 3 од истиот член, инспекторот решението од ставовите (1) и (2) на овој член, врз основа на фактите утврдени со надзорот, ќе го донесе без одлагање, а најдоцна во рок од осум дена од завршувањето на надзорот, ако со закон не е определен пократок рок. Согласно став 4 од истиот член, по исклучок од ставот (1) на овој член, инспекторот може да изрече инспекциски мерки со усно решение на записник, кога ќе оцени дека тоа е неопходно за отстранување на непосредна опасност по животот и здравјето на луѓето, имотот од поголема вредност или кога е во прашање заштита на друг вид на јавен интерес. Согласно став 5 од истиот член, во случајот од ставот (4) на овој член инспекторот е должен во рок од три дена од денот на изрекување на усното решение да донесе писмено решение. Согласно став 6 од истиот член, формата и содржината на решението од ставовите (1) и (2) на овој член ги пропишува министерот за информатичко општество и администрација.

Согласно член 10 став 1 од Законот за општата управна постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр.124/2015), јавниот орган треба да ги утврди сите факти и околности што се од битно значење за правилно утврдување на фактичката состојба во управната постапка.

Согласно член 88 став 1 од наведениот Закон, управниот акт што е издаден во писмена форма содржи: вовед, диспозитив, образложение, правна поука, потпис од овластеното службено лице и печат. Согласно став 3 од истиот член, со диспозитивот се одлучува за предметот на постапката во целост и за сите барања на странките за кои во текот на постапката не е решено посебно. Диспозитивот мора да биде краток и определен, а кога е потребно може да се подели и на повеќе точки. Со диспозитивот може да се одлучи и за трошоците на постапката, ако ги имало, определувајќи го нивниот износ и кој е должен да ги плати, на кого и во кој рок. Ако во диспозитивот не се одлучува за трошоците, ќе се наведе дека за нив ќе се донесе посебен управен акт. Ако со управниот акт се налага извршување на некакво дејствие, во диспозитивот ќе се определи и рокот во кој треба да се изврши тоа дејствие. Кога е пропишано дека жалбата не го одлага извршувањето на управниот акт, тоа мора да биде наведено во диспозитивот. Согласно став 4 од истиот член, образложението треба да биде разбирливо и да содржи: кратко излагање на барањето на странката, ако постои, утврдените факти според коишто е издаден управниот акт, правните прописи и причините поради коишто, врз основа на утврдените факти, управниот акт е донесен, причините поради кои некои од барањата, тврдењата или предлозите на странките не се прифатени, како и причините поради кои некои од изјавите дадени во текот на постапката не се земале предвид. Во случај на управен акт донесен по слободна оценка, мора да се наведат главните причини поради кои правото да се решава по слободна оценка се применило на начин како во управниот акт. Кога жалбата не го одлага извршувањето на управниот акт, образложението исто така содржи и упатување на прописот што тоа го предвидува.

Согласно член 109 став 4 од Законот, второстепениот орган ќе ја одбие жалбата кога ќе утврди дека постапката што му претходела на управниот акт е спроведена правилно и дека управниот акт е правилен и заснован на закон, а

жалбата неоснована. Согласно став 5 од истиот член, второстепениот орган ќе ја одбие жалбата и кога ќе најде дека во првостепената постапка имало недостатоци, но дека тие се такви што не можеле да имаат влијание врз решавањето на работата. Согласно став 9 од истиот член, кога второстепениот орган ќе утврди дека во првостепената постапка фактите се нецелосно или погрешно утврдени дека во постапката не се водело сметка за правилата на постапката што би биле од влијание врз решавањето на работата, или дека диспозитивот на побиваниот управен акт е нејасен или е во противречност со образложението тој со свое решение ќе го поништи првостепениот управен акт и предметот ќе му го врати на првостепениот орган на повторна постапка. Во тој случај второстепениот орган е должен со своето решение да му укаже на првостепениот орган во кој поглед треба да се надополни постапката, а првостепениот орган е должен во сѐ да постапи по второстепениот управен акт и без одлагање, а најдоцна во рок од 30 дена од денот на приемот на предметот, да донесе нов управен акт. Против новиот управен акт странката има право на жалба. Согласно став 17 од истиот член, во образложението на второстепениот управен акт мора да се оценат и сите наводи од жалбата. Ако веќе првостепениот орган во образложението на својот управен акт правилно ги оценил наводите што се изнесуваат во жалбата, второстепениот орган може да се повика на причините на првостепениот управен акт.

Во конкретниот случај, Судот најде дека по донеувањето на првостепеното Решение ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, на инспекциската служба при Агенцијата за млади и спорт, првостепениот орган донел Решение за исправање на очигледни технички грешки во управен акт бр.14-182/4 од 19.03.2019 година, кое не било доставено до тужителот, бидејќи во списите на предметот нема доказ за уредна достава на истото до тужителот, со што на истиот му било ускратено правото на изјавување на жалба против Решението за исправка, дотолку повеќе што Решението за исправка е со датум од 19.03.2019 година, додека оспореното Решение е донесено на 25.03.2019 година, односно 6 дена по донесување на Решението за исправка, што укажува на фактот дека не бил изминат рокот од 8 дена од денот на приемот за изјавување на жалба. Со ваквото постапување е сторена суштествена повреда на правилата на постапката, од причина што на тужителот му е повредено правото, во рок од осум дена од денот на приемот на решението да се произнесе во однос на наводите во истото со изјавување на жалба.

Понатаму, Судот оцени дека првостепеното Решение ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, на Инспекциската служба при Агенцијата за млади и спорт, Одделение за инспекциски надзор во спортот, е нејасно и има формални недостатоци поради кои што истото неможе да се испита. Имено, диспозитивот на првостепеното решение е нејасен, во делот на зададените рокови за отстранување на констатираните недостатоци. Така, во подточка 1.1 од точка 1. од диспозитивот на решението е наведен „рок: 60 дена Прво наредно Собрание“, а во подточка 1.2 од точка 1 на диспозитивот на решението е наведен „рок: 60 дена“. Имено, роковите за извршување на некое дејствие мора да бидат точно определени, со јасно наведување на почетокот или истекот на зададениот рок. Начинот на кој што првостепениот орган ги навел роковите во диспозитивот на првостепеното решение е нејасен и создава забуна. Со ваквото постапување првостепениот орган при донесувањето на првостепеното решение сторил повреда на член 88 став 3 од Законот за општата управна постапка, од причина што диспозитивот на решението е нејасен и неопределен во делот на роковите. Судот смета дека и образложението на наведеното првостепено решение е нејасно, односно во истото не се наведени утврдените факти според кои што е издаден управниот акт, ниту пак се наведени

доказите врз основа на кои е утврдена фактичката состојба и врз основа на кое е донесен првостепениот управен акт, ниту пак е наведен правниот пропис врз основа на кој е донесено решението. Врз основа на изнесеното, произлегува дека првостепениот орган при донесувањето на првостепеното решение сторил повреда на член 88 став 4 од Законот за општата управна постапка, од причина што во образложението на решението не се наведени правниот пропис врз основа на кој е донесено решението, доказите врз основа на кои е утврдена фактичката состојба, ниту утврдените факти, кои што согласно утврдената фактичка состојба упатуваат на онакво решение како што е дадено во диспозитивот на истото.

Тужениот орган, наместо да му укаже на првостепениот орган на наведените недостатоци, истиот со оспореното Решение ја одбил како неоснована жалбата на тужителот, изјавена против првостепеното Решение ИП1 број 14-182/2 од 21.01.2019 година, оценувајќи дека првостепениот орган правилно постапил и не го повредил законот на штета на жалителот кога го донел првостепеното решение, кое го смета за законито, а оспореното Решение го донел согласно член 109 став 4 од Законот за општата управна постапка. При тоа, во образложението на оспореното Решение, тужениот орган го менува и дсполнува диспозитивот на првостепеното решение, на начин што во подточка 1.1) од точка 1.) од изреката на првостепеното решение, каде е наведено „рок: 60 дена Прво наредно Собрание“, тужениот орган наведува дека се работи за „рок од 60 дена пред првото наредно Собрание“, а во подточка 1.2) од точка 1.) од изреката на првостепеното решение, каде е наведено „рок: 60 дена“, тужениот орган наведува дека се работи за „рок од 60 дена пред првото наредно Собрание“. При тоа, основано укажува тужителот во тужбата дека ваквото толкување на изреката на првостепеното решение од страна на тужениот орган создава забуна, односно останува нејасно дали треба во рок од 60 дена пред одржување на наредното собрание да се усогласи статутот со член 14а и како тоа да се направи, ако се има во предвид дека единствен орган за измени и дополнување на Статутот е Собранието на ФФМ. Имено, согласно цитираниот член 109 став 4 од Законот за општата управна постапка, тужениот орган ќе ја одбие жалбата кога ќе утврди дека постапката што му претходела на управниот акт е спроведена правилно и дека управниот акт е правилен и заснован на закон, а жалбата неоснована. Доколку пак тужениот орган сметал дека во првостепената постапка имало недостатоци, но дека тие се такви што не можеле да имаат влијание врз решавањето на работата, може да ја одбие жалбата, но согласно цитираниот член 109 став 5 од Законот за општата управна постапка, а не согласно член 109 став 4 од Законот, согласно кој е донесено оспореното Решение. Доколку пак, во првостепената постапка фактите се нецелосно или погрешно утврдени ако во постапката не се водело сметка за правилата на постапката што би биле од влијание врз решавањето на работата, или диспозитивот на побиваниот управен акт е нејасен или е во противречност со образложението, второстепениот орган треба согласно член 109 став 9 од Законот, со свое решение да го поништи првостепениот управен акт и предметот да му го врати на првостепениот орган на повторна постапка. Согласно наведеното, произлегува дека и тужениот орган при донесувањето на оспореното Решение сторил суштествени повреди на правилата на постапката, односно тужениот орган при донесувањето на оспореното Решение, погрешно го применил процедуралното право, повикувајќи се на погрешна одредба од Законот. Исто така, Судот оцени дека тужениот орган сторил повреда и на цитираниот член 109 став 17 од Законот, согласно кој во образложението на второстепениот управен акт мора да се оценат и сите наводи од жалбата, а видно од образложението на оспореното Решение, не е одговорено на жалбениот навод на

тужителот кој се однесува на тоа дека првостепениот орган со упатувањето и наредувањето од подточка 1.3. упатува и наредува на едно правно лице кое е предмет на надзорот, други правни лица (кои не се предмет на надзор) да извршат измени во своите акти во насока на усогласување со Законот за споротот, на што исто така основано укажува тужителот во тужбата.

Имајќи го предвид наведеното, Судот одлучи да го поништи оспореното Решение, при што при повторна постапка, тужениот орган треба да ги има предвид забелешките и правното сваќање на Судот дадени во оваа пресуда, односно да ги отстрани сторените повреди на постапката, по што правилно ќе го примени материјалното право и ќе донесе законита одлука.

Врз основа на изнесеното, Судот согласно член 39-а став 1 од Законот за управни спорови („Службен весник на Република Македонија“ бр.62/2006 и 150/2010), одлучи како во изреката на пресудата.

Имајќи предвид дека согласно членот 7-б од Законот за управните спорови, во управен спор странките сами ги поднесуваат трошоците што ги предизвикале со свое дејствие, барањето на тужителот за надомест на трошоците на постапката, Судот го одби како неосновано и одлучи како во изреката на решението.

ПРЕСУДЕНО ВО УПРАВЕН СУД на ден 07.12.2020 година, под У-1.бр.218/2019.

Записничар - помлад судски соработник
Ајла Шех

Претседател на совет - судија
м-р Анета Џигерова

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 15 дена од приемот на истата, преку овој Суд до Виш управен суд.

НАЛОГ ЗА ТАКСА: Се задолжува тужителот да плати судска такса за тужба во износ од 480,00 денари и такса за одлука во износ од 800,00 денари, во рок од 15 дена од приемот на одлуката и тоа како примач Буџет на Р.С. Македонија, банка на примач НБРСМ, судски такси од правни лица сметка број 1000- 000-000-630-95, Уплатна сметка: 840-182-03338, Приходна шифра: 72-22-11, Програма:00, Начин:2, во спротиво ќе се наплати присилно преку Управата за јавни приходи зголемена за 50%.

Одлуката да се достави на:

- тужителот
- тужен орган

Претседател на совет - Судија
м-р Анета Џигерова

НК/

